

WIATRAKI 2019

18, 24 – 27 PAŹDZIERNIKA 2019
Raciborski Dom Kultury, ul. Chopina 21

PROGRAM

Pokazy slajdów, koncert główny, warsztaty i spotkania z podróżnikami odbywać się będą w Raciborskim Domu Kultury na ul. Chopina 21.

Imprezy towarzyszące odbywające się w innych miejscach – zostały zaznaczone w programie kolorem bordowym

Piątek, 18 października 2019

19.00: PODRÓŻ MUZYCZNA: orkiestra bałkańska TSIGUNZ FANFARA AVANTURA
(Przystanek Kulturalny Koniec Świata, ul. K. Miarki 3A, WSTĘP WOLNY)

Tsigunz Fanfara Avantura to niespotykana w Polsce formuła bałkańskiej orkiestry dętej, dzięki której muzycy realizują własną, oryginalną wizję muzyki.

„Ogniove strzelby współczesnej cyganistyki, kolekcjonerzy pol-muzowkich przydeć, szybcy i niebezpieczni królowie turbo groovu, cyniczni romantycy na granicy fałszu, po prostu tygrysy surowego brzmienia nu-gypsy!” – tak piszą o sobie artyści.

Zespół powstał przez przypadek w 2010 roku, a już rok później towarzyszył Kayah w repertuarze Gorana Bregovića. W 2012 roku grupa stanęła na podium najważniejszego w Polsce festiwalu Polskiego Radia Nowa Tradycja, zaś w 2013 roku muzycy wystąpili na legendarnym festiwalu orkiestr dętych w Guczy w Serbii.

W twórczości Tsigunz Fanfara Avantura można doszukać się wpływów muzyki bałkańskiej, tureckiej, bliskowschodniej czy indyjskiej, a także nawiązań do tradycji polskiej szkoły jazzu.

Skład: Mihai Krtanič Angello – saksofon altowy, Zlatko Fetisz – saksofon barytonowy, Mahala Melehovič Rai – klarnet, basklarnet, Dmytro Trubaci – trąbka, Szlomo Švinič – kornet, sakshorn, Don Tubescu – tuba, Chleb Chlebarov – baterie

Czwartek, 24 października 2019

BLOK SZKOLNY:

Grupy zorganizowane, bilety: 6 zł / pokaz, rezerwacja miejsc: 32 740 92 00

8.30: Kapitan Przebinda i Admirał Kryowski: „Pojedynek z Jakuckim Mrozem”

AHOJ! Zrobi się piekielnie zimno. Ekspedycja Pik Dybowskiego dotarła w góry Momskie w północno-wschodniej Jakucji (Rosja), by nazwać najwyższy szczyt tych gór. Szczyt otrzymał oficjalną nazwę administracyjną „Pik Dybowskiego” na cześć wielkiego Polaka i badacza Syberii. Benedykt Dybowski był uczestnikiem Powstania Styczniowego, który został zesłany na Sybir za udział w walkach. Tam wykazał się jako wszechstronny badacz: przyrodnik (opisał kilkaset gatunków roślin i zwierząt), etnograf (pracował wśród autochtonicznych ludów m.in. Zabajkala i Czukotki) oraz lekarz, który organizował pomoc medyczną na Kamczatce zakładając szpitale dla trędowatych.

Mróz, wypadki, odmrożenia - Czyshaan - jakucki duch zimna - nie był łaskawy dla Kapitana i Admirała. Oni jednak konsekwentnie szli do przodu... Zmrozi krew w żyłach!

Kapitan Przebinda jest absolwentem lingwistyki stosowanej na UAM Poznań. Miłośnik gór, języków, geografii oraz dzikiej przyrody. Zna dobrze Rosję. Obecnie jest współorganizatorem największej w Europie wystawy żywych pająków i skorpionów, dzięki czemu miał okazję mieszkać w wielu krajach.

Admirał Kryowski - ekonomista, doktorant Uniwersytetu Wiedeńskiego. Fan motoryzacji, kolarstwa i wypraw w nieznane. W podróży preferuje tylny napęd i dużo koni mechanicznych. Zna dobrze Stany Zjednoczone. Ma doświadczenia z policją na całym świecie i kolekcjonuje mandaty.

Osiągnięcia podróżnicze:

- Podróż starym VW Passatem z Polski do Senegalu – 2016
- Podróż Ładą Zyguli Traktem Kołymskim w Jakucji – 2017
- Spływ rzeką Momą w Jakucji – 2017
- Podróż autem terenowym z Polski do Jakucji (także po zamrzniętym jeziorze Bajkał) w góry Momskie, by nazwać najwyższy szczyt tych gór imieniem Benedykta Dybowskiego

10.00: Piotr Mojżyszek: „Droga na Borneo”

Borneo to trzecia największa wyspa świata z ogromnymi połaciami dziewiczej wspaniałej dżungli. Kiedy tam dotarliśmy zamiast gęstwiny i pnączy zastaliśmy świeżutką drogę. Jednych to cieszy – w końcu będzie łatwy dostęp do lekarza, edukacji i sklepu, a dla innych to katastrofa ekologiczna i kulturowa. Przemieszczając się samolotem, rowerem, łodzią czy pieszo, popijając przesłodzoną herbatę, ubierając polary w zimnych autobusach, zajadając „little bit spicy” potrawy szukaliśmy odpowiedzi na pytanie – po co buduje się takie drogi i czy zmieniają one życie. Prowadząc badania etnologiczne pytaliśmy o to Kelabitów mieszkających w dżungli, turystów wpadających na chwilę, osiedlających się Chińczyków i biznesmenów. Dotarliśmy na ogromne plantacje palmy olejowej i do małych schowanych w dżungli wiosek. Co nam wyszło?

- Poznamy historię tłuszczu palmowego, który jest we wszystkim.
- Dowiemy się jak rozwój cywilizacyjny i wycinanie lasu deszczowego zmienia życie nomadów.
- Pokażemy jaki wpływ ma degradacja środowiska na świat.
- Zachęta do rozmowy i przemyśleń – czy my mamy wpływ na zmiany gdzieś na końcu świata i czy możemy coś zmienić?

Piotr Mojżyszek - z etnologiczną wnikliwością stara się opowiadać o ludziach, ich kulturze i życiu. Od kilkunastu lat realizuje projekt „Opowiadamy o świecie”. Podróżuje, pisze, prowadzi warsztaty etnologiczne i realizuje filmy dokumentalne. Lato spędza podróżując z mongolską jurką po Polsce i prowadząc w niej warsztaty.

www.opowiadamyoswiecie.pl

11.30: Dorota Chojnowska i Selim Saffarini: „Iran na bambusowym rowerze”

Dorota chciała sobie zbudować miejski, bambusowy rower z koszykiem z przodu. Ale jakoś nie miała odwagi powiedzieć tego Jarkowi Baranowskiemu – konstruktorowi rowerów, który zgodził się zaprojektować jej bambusową ramę i nadzorować budowę. Skoro zdecydowała się na rower wyprawowy, trzeba było wymyślić kierunek. Padło na Iran. I tak wsiadła na rower i wyruszyła w swoją pierwszą rowerową wyprawę w życiu. Okazało się, że w tym czasie Iran obchodzi swoje najważniejsze święto – aszurę, która upamiętnia klęskę imama Husaina pod Karbalą. Jak wygląda aszura i jakie przygody przeżyła - zobaczysz podczas pokazu!

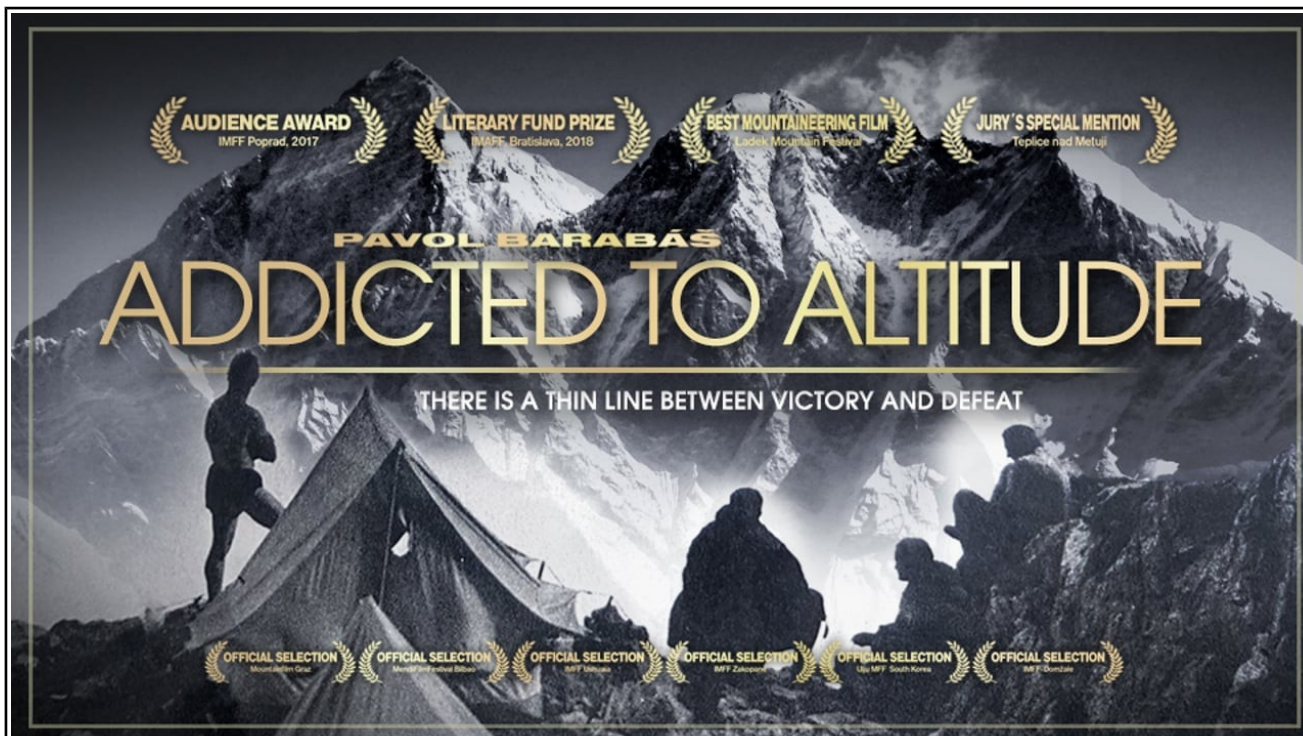
Dorota Chojnowska jest dziennikarką, antropologiem kultury i włóczykijem. Założyła bloga www.alepieknyswiat.pl W 2017 roku do Doroty dołączył Seleim. Obecnie wspólnie podróżują, prowadzą bloga i robią pokazy zdjęć. Dorota przez blisko 15 lat samotnie podróżowała po świecie w poszukiwaniu ludzkich historii. Bo to one interesują Dorotę najbardziej. Ich pasją jest fotografia. Przede wszystkim reporterska. Zdjęciami opowiadają o ludziach, których spotkamy po drodze, o ich życiu i świecie.

20.00: WIECZÓR FILMÓW GÓRSKICH „ŁĄDEK FILM TOUR”
Dom Kultury „Strzecha”, ul. Londzina 28; WSTĘP WOLNY !!!

Addicted to Altitude

Najlepszy Film o Górach Wysokich 2018 (PFG Łądek Zdrój), Słowacja (2017), 63 min.
Reżyseria: Pavol Barabás

Olśniewających sukcesów, a zarazem ogromnej tragedii doświadczyli słowaccy himalaiści podczas wspinania w najwyższych górach świata. W końcu XX wieku wyznaczali oni nowe trendy w zdobywaniu himalajskich szczytów. Oczami jednego pokolenia dokument „Uzależnieni od wysokości” pokazuje ewolucję słowackich wspinaczek w Himalajach, począwszy od pierwszych wypraw, aż po odważne próby na Mount Everest

Mama

Najlepszy Film Wspinaczkowy i Nagroda Publiczności (PGF Łądek Zdrój 2017), Polska(2017), 45 min. Reżyseria: Wojtek Kozakiewicz

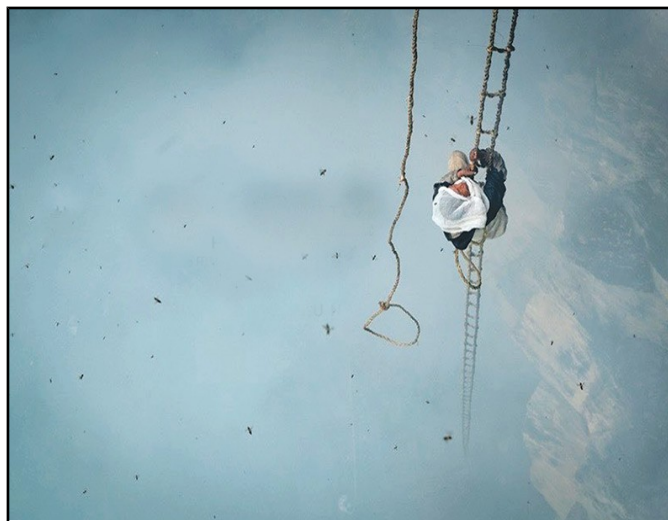
Wiele kobiet uprawiających sport staje przed wyborem: założyć rodzinę czy realizować swoją pasję? – *Przede wszystkim jestem mamą, ale bez wspinania nie byłabym sobą, byłabym kompletnie inną osobą* – mówi Kinga Ociepka-Grzegulska, jedna z najbardziej utytułowanych kobiet w historii polskiego wspinania. Mając dwójkę dzieci, Kinga nie rezygnuje z pasji i postanawia wrócić do formy sportowej, i pokonać drogę, której do tej pory nie poprowadziła żadna kobieta. Opowieść o jednej z najważniejszych postaci ostatnich dwóch dekad polskiego wspinania.

Last Honey Hunter

Nepal (2017), 35 min. Reżyseria: Ben Knight / Felt Soul Media

W zasnutych mgłą górach otaczających dolinę Hongu w Nepalu, mieszkają ludzie Kulung. Żyją w zgodzie z naturą i czerpią z jej bogactwa, a w centrum ich animistycznych wierzeń jest bóg Rongkemi. Bohaterem filmu jest niezamordowany i skromny Maule Dhan Rai, który wierzy, że bogowie wybrali go do ryzykownego, a zarazem ważnego rytuału, jakim jest zbieranie miodu. To niebezpieczne zajęcie polega na wspinaniu się po sznurowych drabinach na pionowe ściany wąwozów i odcinaniu plastrów miodu, wyprodukowanego przez największe pszczoły na świecie.

Rytuał zbierania miodu jest ważny dla duchowości ludzi Kulung i bierze swój początek w micie o ich bogach. Rozwój sieci dróg, nowoczesne technologie i globalny rynek prawdopodobnie niedługo położą mu kres.

Loved by All: The Story of Apa Sherpa

Wyróżnienie Jury (PGF Łądek Zdrój 2018), Kanada (2018), 14 min.

Reżyseria: Eric Crosland

Wiosną każdego roku Mount Everest przyciąga ludzi z całego świata. W jego cieniu żyją Sierpowie, twardzi i niezwykle religijni ludzie. Pomimo pieniędzy napływających w ich rejon w związku z wyprawami na najwyższy szczyt świata, Sierpowie nadal żyją skromnie i ubogo, bez dostępu do edukacji. Apa Sherpa, chłopak pochodzący z regionu Khumbu, wszedł na Everest 21 razy. Pracę tragarza w górach wysokich rozpoczął w wieku 12 lat. Podobnie jak wielu innych Sierpów, zostawiał rodzinę na całe miesiące, ryzykując życiem, wnosząc na górę ciężki sprzęt wyprawowy.

Jako założyciel Apa Sherpa Foundation, pragnie on stworzyć dla swoich ludzi inną przyszłość. Jak mówi Apa: „Bez edukacji nie mamy żadnego wyboru”.

Piątek, 25 października 2019

BLOK SZKOLNY:

Grupy zorganizowane, bilety: 6 zł / pokaz, rezerwacja miejsc: 32 740 92 00

8.30: Robert Gondek:

„Gabon, Sao Tome - góry, goryle, szympansy, mandryle”

Wyprawa do Gabonu i na Wyspy Św. Tomasza została zorganizowana w ramach piątego etapu projektu „W drodze na najwyższe szczyty Afryki”, którego celem jest zdobycie najwyższych szczytów w każdym afrykańskim kraju. Celem wyprawy było zdobycie najwyższych szczytów Gabonu i Wysp Św. Tomasza i Książęcej. Najwyższym szczytem Gabonu jest najprawdopodobniej Mont Bengoué, mierząca około 1070 m n.p.m. – położona w pobliżu wioski Boka Boka. Celem wyprawy było zdobycie pozwolenia na wejście na ten szczyt oraz jego zdobycie. Aby zweryfikować sprzeczne informacje na temat najwyższego szczytu Gabonu konieczne było również wejście na Mount Iboundji i porównanie wysokości obu szczytów. Ostatecznie udało się wejść na drugą górę. Pierwsza, pozostaje niezdojta od ponad 15 lat z powodu dyplomatycznego konfliktu wywołanego zaginięciem kanadyjskiego ornitologa. Gabon to również tropikalne, równikowe lasy pełne goryli, szympanсів, mandryli, leśnych bawołów i wielu innych gatunków zwierząt, które wspólnie z górami stały się motywem przewodnim pokazu. Celem wyprawy były również Wyspy Św. Tomasza i Książęca i najwyższy szczyt tego kraju – Pico de Sao Tome (2024 m n.p.m.). Szczyt został zdobyty 17 września 2014. Dwa dni w deszczu, mgle, błocie, kaloszach, z nieustannie wysokim poziomem adrenaliny podczas podejścia i zejścia...

Robert Gondek - podróżnik, fotograf i miłośnik Afryki. Odwiedził 20 afrykańskich państw. Za konsekwentną realizację projektu "W drodze na najwyższe szczyty Afryki", mającego na celu zdobycie najwyższych szczytów w każdym afrykańskim kraju otrzymał wyróżnienia w kategorii WYCZYN ROKU 2016 podczas Kolosów w Gdyni, czyli największego i najbardziej prestiżowego festiwalu podróżniczego w Polsce.

Autor licznych pokazów podróżniczych nagradzanych przez publiczność i jury podczas festiwali w Łodzi, Środzie Wielkopolskiej i Poznaniu. Swoje teksty publikował w magazynach Podróże, Poznaj Świat, NPM, czy All Inclusive. Autor wydanej w październiku 2017 roku książki/albumu fotograficznego poświęconego Afryce: "W drodze na najwyższe szczyty Afryki". Organizuje wyprawy na afrykański kontynent. Uczy się języka Suahili.

Strony internetowe autora pokazu:

<https://szczytyafryki.pl>

<https://facebook.com/SzczytyAfryki>

<https://instagram.com/SzczytyAfryki>

10.00: Ania i Piotrek Waskmundzcy: „Rowerami przez Amerykę Centralną i Południową”

Ania i Piotrek (Baran i Wax) opowiedzą o spontanicznej podróży, która zaczęła się w Meksyku. Ruszyli na południe bez żadnego planu, nie znając hiszpańskiego i zupełnie nie spodziewając się co ich może spotkać. Przez osiem miesięcy podróżowali na rowerach przez Amerykę Centralną i Południową. Na brudasę, dzikusę, z uśmiechem i wdzięcznością, oswajali się z obcym światem. Zachwyciły ich aktywne, buchające lawą wulkany, bezbronne żółwiki morskie szukające drogi do oceanu zaraz po wykluciu, potężne prawie 7-tysięczne góry, pustynie i dżungle. Rajskie plaże i wyspy tak maleńkie, że rośla na nich tylko jedna palma. Opowiedzą o tym jak przeżyć w najniebezpieczniejszych krajach świata i jak rozmawiać z ludźmi, z którymi nie znamy wspólnego języka. To będzie opowieść o tym, że długa podróż nas zmienia i nie zawsze ma same plusy.

Ania i Piotrek Waskmundzcy (Baran i Wax) – między 20 a 30 rokiem życia przemierzyli dziesiątki tysięcy kilometrów na rowerach. Poznali się po Waxa wyprawie przez pustynię Gobi w Mongolii i Barana samotnej podróży na najdalej na północ wysunięty klif Europy - Nordkapp. Od tego momentu razem odbyli podróże przez Europę, Azję i Amerykę Południową. Żyją w swoim stylu, powoli, prosto, blisko natury - podobno w innym świecie. Niedawno zostali właścicielami i trenerami osłów, są dumni z bycia wieśniakami.

11.30: Łukasz Supergan: „Islandia – Wyspa Żywiotów”

Celem wyprawy Łukasza Supergana było przejście Islandii ze wschodu na zachód, między skrajnymi punktami geograficznymi: przylądkiem Gerpir, najdalszym na wschodzie i Bjartangar, leżącym na zachodzie. Po drodze czekało go kilka tygodni marszu przez wulkaniczne pustkowia, przedpola lodowców, pokonywanie rwących, lodowcowych rzek oraz zmaganie z pogodą i ciężarem bagażu. Nawigację utrudniały niespodziewane wylewy rzek oraz pola lawy. Tego trudnego szlaku Łukasz podjął się samotnie, jako jeden z niewielu obierając dłuższy i trudniejszy kierunek marszu przez wyspę. Posługując się mapami i kompasem, starając się poznać Islandię od jej dzikiej i mało odwiedzanej strony, wędrował ścieżkami i bezdrożami przez środek kraju, by ostatecznie ukończyć wędrowkę we Fiordach Zachodnich Islandii. Wędrując samotnie potrzebował 28 dni na pokonanie tej drogi. "Wyspa Żywiotów" to fotograficzna i filmowa opowieść o tej wędrowce.

Łukasz Supergan to specjalista od wędrowek długodystansowych, w ciągu 5 lat przeszedł około 15 000 km. Pokonał 4000 km szlaku z Warszawy do Santiago de Compostela, dwukrotnie przeszedł Łuk Karpat, przemierzył całość Pirenejów i irańskie góry Zagros, a ostatnio - także Islandię.

Autor książek "Pustka wielkich cisz" i "Pieszko do irańskich nomadów".

20.00: WIECZÓR FILMÓW GÓRSKICH „ŁĄDEK FILM TOUR”
Dom Kultury „Strzecha”, ul. Londzina 28; WSTĘP WOLNY !!!

Pod Ciężarem Wolności

Grand Prix (PFG Łądek Zdrój 2017), Słowacja (2016), 58 min. Reżyseria: Pavol Barabas

Z setką kilogramów na plecach stawiają czoła wiatrom i burzom, przedzierając się przez śniegi. Ich praca nie jest tylko zawodem – jest jednocześnie sposobem na znalezienie spokoju ducha. W dokumencie „Pod ciężarem wolności” poznamy najstarsze pokolenie tragarzy, działających w Tatrach Wysokich, którzy codziennie dostarczają jedzenie do górskich schronisk. Dowiemy się dlaczego wybrali taki sposób na życie i czemu można ich nazwać ostatnimi Mohikanami Starego Kontynentu. A może odkryjemy jakiś kawałek prawdy o ciężarze, który sami niesiemy przez życie?

Dwoje na K2

Grand Prix (PFG Łądek Zdrój 2013), Polska (2013), 47 min. Reżyseria: Dariusz Załuski

Wyprawa na K2 północnym filarem. Dla Gerlinde Kaltenbrunner jest to ostatni szczyt brakujący do Korony Himalajów. Jej mąż Ralf Dujmovits skompletował szczyty Korony już wcześniej, teraz towarzyszy żonie w jej czwartej już próbie wejścia na K2...

Frenchy

Stany Zjednoczone (2018), 15 min. Reżyseria: Michelle Smith

82-letni Jacques Houot odkrył chyba sekret wiecznej młodości. Ten mieszkający w Carbondale, Colorado Francuz jest narciarzem, downhillowcem, rowerzystą szosowym i niepoprawnym flirciarzem. Radość z życia czerpie pełnymi garściami. Wielokrotnie udało mu się uniknąć śmierci. Lawiny, wypadki samochodowe, rak, atak serca, próba morderstwa... – przeżył to wszystko i dlatego teraz próbuje cieszyć się każdym dniem, który dostał od życia w prezencie. Biega po górach, wykrzykując swoje słynne hasło: *Nie ma problemu! – Każdy śmiech dodaje ci godzinę życia. Umrę bardzo staro, bo uwielbiam się śmiać* – mówi Jacques.

Great Siberian Traverse

Najlepszy Film o Sportach Zimowych (PFG Łądek Zdrój 2016), Kanada (2015), 28 min. Reżyseria: Leo Hoorn

„Great Siberian Traverse” to narciarska podróż przez Rosję o długości 10 tysięcy kilometrów, wzdłuż trasy kolei transsyberyjskiej. Dokument, który powstał dzięki współpracy z magazynem „Powder” i filmowcom z Sherpas Cinema, pokazuje środowisko zwariowanych narciarzy freeridowych, jazdę w głębokim syberyjskim puchu i korzenie narciarstwa. Bohaterami są topowi narciarze Ingrid Backstrom, Callum Pettit i Nick Martini.

Sobota, 26 października 2019

10.00: Zwiedzanie Browaru Raciborskiego

wstęp: 20 zł (z degustacją)

tylko z rezerwacją: + 48 32 740 92 00

12.00: Dorota Chojnowska i Selim Saffarini: „Magiczna karawana – Marokońska Sahara” – warsztaty dla dzieci w wieku 5 – 10 lat,

Uwaga: obowiązują zapisy w Raciborskim Centrum Turystyki (wstęp 10 zł)

Uczestnicy warsztatów wybiorą się na południe Maroka, na Saharę. Dzieci dowiedzą się jak wygląda życie na pustyni, jak chodzą ubrani mieszkający tam ludzie.

Dorota i Selim przeprowadzą kurs wiązania turbanu. Będą rozmowy o okrętach pustyni, czyli wielbłądach. Dzieci zapoznają się z lokalnymi zwyczajami, dowiedzą się również jak mieszkają i żyją ich rówieśnicy. W tym celu zostaną pokazane zdjęcia z ksarów, czyli glinianych, warownych twierdz i z obozowiska nomadów.

W części warsztatowej, dzieci wykonają i ozdobią figurkę wielbłąda.

**12.00: Leszek Szczasny:
„Polska na szóstkę, czyli cudze chwalicie, swego nie znacie”**

W 2018 roku w ramach stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Leszek Szczasny realizował multimedialny projekt fotograficzny, którego celem jest zachęta do odkrywania mało znanych atrakcji naszego kraju. Autor łamie w tym pokazie stereotyp, że inspiracji szukać można tylko tysiące kilometrów od domu i opowiada z pasją o takich bliskich zakątkach, o których często nieopatrznie zapomnieliśmy czy niesłusznie się ich wstydzimy.

W ponad 20 rozdziałach slajdowiska, zabiera nas m.in. na magiczne podlaskie bezdroża czy kunsztowne roztoczańskie nekropolie; wspinamy się z nim na górnośląskie pokopalniane hałdy; tańczymy do polskiej muzyki tradycyjnej; zatrzymujemy na przystankach, o których zapomnieli wszystkie autobusy; dowiadujemy się, dlaczego warto lubić Lublin; szukamy uniesień duchowych w drewnianych świątyniach schowanych daleko od szosy; rozwikłujemy zagadki nietypowych nazw miejscowości; odkrywamy niedoceniane Pogórze Przemyskie; płyniemy kajakiem nie tylko po Suwalszczyźnie; bawimy się na niszowych festiwalach (etnicznych, industrialnych, muzycznych) czy odwiedzamy tzw. landartową galerię sztuki nad Bugiem. Zapraszamy na fascynującą podróż po pięknej i nieznannej Polsce...

Leszek Szczęsny - raciborzanin (ur. 1975), z wykształcenia politolog i filozof (UJ), a z zamiłowania społecznik, fotograf i przede wszystkim niezależny globtroter. Na kawę zbożową i daktyle zarabia, m.in. podróżując ze swoimi slajdowiskami i wystawami po placówkach kulturalnych w całej Polsce. Ma mnóstwo energii, zmysł obserwacji i swoje zdanie. Ponieważ podróżuje naprawdę za grosze, jest żywym dowodem na to, że „chcieć to móc”. Dociera w głąb danej kultury, często podważając związane z nią stereotypy. W 2010 roku wydał książkę „Świat na wyciągnięcie ręki”, której niepodrabialna, esencjonalna narracja stara się wyznaczyć nowy styl podróżniczego reportażu. Píše kolejną pt. "Afrykański rytm". Więcej o jego aktywnościach na: www.leszekszczasny.pl

**13.30: Dorota Chojnowska i Selim Saffarini:
„Gwatemala – świat współczesnych majów i nie tylko”**

Dorota podczas pierwszej podróży do Gwatemali dostała alergii na dźwięk słów „starożytni Majowie”. Tak jakby Gwatemala ograniczała się tylko do ruin kilku piramid i snujących się między nimi szamanów. Dlatego postanowiła wyruszyć na odkrywanie ludzi. Chciała zobaczyć kim są i czym żyją współcześni Gwatemalczyki - Indianie, biali i metysi. Zatem z cienia starożytnych zabytków i piramid wyciągała ludzkie historie. Spotykała się z ludźmi kultury, pracownikami organizacji społecznych i zwykłymi zjadaczami tortillas. I tak poznała: TzutuKan - jedyne na świecie hiphopowca śpiewającego w Tzutuqjil, Enyard – twórcę książek z kartonu, don Manuela – Indianina, założyciela fundacji wspierającej edukację dzieci indiańskich z najbiedniejszych rodzin, czy indiańskich malarzy.. Znalazła się na największym zlocie motocyklistów w Ameryce Centralnej. A przy okazji... pochyliła głowę przed majestatem piramid i świętych majańskich miejsc.

Dorota Chojnowska i Selim Saffarini – Dorota jest dziennikarką, antropologiem kultury i włoścykijem. Założyła bloga www.alepieknyswiat.pl

W 2017 roku do Doroty dołączył Seleim. Obecnie wspólnie podróżują, prowadzą bloga i robią pokazy zdjęć. Dorota przez blisko 15 lat samotnie podróżowała po świecie w poszukiwaniu ludzkich historii. Bo to one interesują Dorotę najbardziej. Ich pasją jest fotografia. Przede wszystkim reporterska. Zdjęciami opowiadają o ludziach, których spotkamy po drodze, o ich życiu i świecie.

Dorota odwiedziła między innymi następujące kraje: Meksyk, Belize, Gwatemala, Rosja, Czeczenia, Gruzja, Osetia, Liban, Syria, Turcja, Egipt, większość państw Europy... W 2015 roku zbudowała bambusowy rower i pojechała z nim na samotną wyprawę do Iranu. Po powrocie została nominowana do nagrody Travelera przyznawanej przez National Geographic. W 2016 roku na bambusowym rowerze pojechała odkrywać skarby neolitu w północnej Szkocji, a w 2017 wybrała się na szlak winny na Węgry. W 2017 roku bambusowy rower zbudował Selim i już na dwóch bambusowych rowerach odkrywali Oman.

Współpracują z magazynami podróżniczymi, m.in. National Geographic Traveler, Kontynenty, również z Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie. Odwiedzili Radiową Czwórkę, Pytanie na Śniadanie, TVN Bis i Dzień dobry TVN. Zapraszani są na festiwale i regularnie występują na spotkaniach podróżniczych.

14.45: Tomasz Grzywaczewski:

„Granice marzeń. O państwach nieuznawanych. Abchazja gooooola!”

- Ile waszym zdaniem będzie? Bo ja obstawiam 2:0 dla naszych. A co tam 2:0! Będzie jak nic 3:0 – młody mężczyzna ekscytuje się jak dziecko. Ściska mocno za rękę swoją dziewczynę i szuka w naszych twarzach potwierdzenia swoich marzeń. Marzeń o wielkim zwycięstwie. Jednak stawką nie był bynajmniej triumf w Euro 2016. Nieuznawane kaukaskie państwo Abchazji było w 2016 r. gospodarzem równie nieuznawanych piłkarskich mistrzostw świata ConIFA World Football Cup 2016. To tutaj trwało futbolowe święto narodów, których reprezentacje nie mogą wystąpić na oficjalnych, organizowanych przez FIFA i UEFA turniejach. I tego czerwcowego wieczoru Abchazowie mieli szansę sięgnąć po złoto. Musieli tylko pokonać drużynę przybyszów z dalekiego, bo położonego na pograniczu indyjsko-pakistańskim Pendżabu. Stolica Abchazji Suchumi żyło futbolem.

Od Donbasu przez Naddniestrze, Abchazję i Osetię Południową aż po Górski Karabach. Mieszkańcy postsowieckich państw nieuznawanych od ponad ćwierć wieku padają ofiarą wielkiej mocarstwowej polityki. Tomasz Grzywaczewski wyruszył w podróż po tych widmowych republikach. Opisał procesy historyczne i wielką politykę. Wyjeżdżając do Górskiego Karabachu w 2015 roku, nie przypuszczał, że już w rok później dojdzie tam do niespotykanej od dwóch dekad eskalacji konfliktu. Będąc zimą 2015 roku na froncie pod Donieckiem, nie podejrzewał, że obserwuje pierwszy akt długotrwałej uśpionej wojny. Widział natomiast, jak w cieniu nieustających konfliktów toczy się codzienne życie. Ta książka to osobiste historie tych, którzy ćwierć wieku po upadku sowieckiego imperium marzą o normalności, o posiadaniu paszportów, które pozwolą im swobodnie podróżować, o walucie, która ma jakąś wartość, i o reprezentacjach startujących w mistrzostwach i igrzyskach na takich samych prawach jak inni – pod własnymi barwami. A przede wszystkim marzą o pokoju.

Tomasz Grzywaczewski – reporter, pisarz i analityk specjalizujący się w Europie Środkowej i Wschodniej.

Autor książki „Granice marzeń. O państwach nieuznawanych” (Wydawnictwo Czarne) nagrodzonej nagrodą Magellana dla najlepszej książki reportażowej 2018 r. oraz Kryształową Kartą Polskiego Reportażu w kategorii Nagroda Publiczności dla najlepszej książki 2018, a także książek „Życie i śmierć na Drodze Umarłych” oraz „Przez dziki Wschód” (nagroda Magellana 2012 r.).

Pomysłodawca i współscenarzysta pełnometrażowego filmu dokumentalnego „Cienie Imperium” (premiera na Krakowskim Festiwalu Filmowym oraz w kinach w całej Polsce).

Członek prestiżowego amerykańskiego The Explorers Club.

Stypendysta specjalnego kursu „Russian Security Studies” na Daniel Morgan Graduate School of National Security w Waszyngtonie DC.

Pomysłodawca przedsięwzięć reportersko-podróżniczych, w tym m.in. Long Walk Plus Expedition – wyprawy z Syberii do Indii śladami polskich uciekinierów z Gułagu i Dead Road 1953-2013 – wyprawy na Transpolarną Magistralę Kolejową, zw. Drogą Umarłych. Uczestnik wyprawy do Kamerunu „Vivat Polonia 2016” śladami polskiego odkrywcy Stefana Szolc-Rogozińskiego.

Publikował m.in. w Foreign Policy, Onet.pl, Wprost, Gazecie Polskiej, Rzeczpospolita Plus Minus, Do Rzeczy, Nowej Europie Wschodniej, Gościu Niedzielnym, Kontynentach.

Autor publikacji naukowych oraz analitycznych z zakresu prawa międzynarodowego oraz stosunków międzynarodowych.

**16.15: gość specjalny: Marcin Jamkowski:
„Sudan. Czarni faraonowie z Królestwa Kusz”**

Sudan na północ od Chartumu to dziś pustynna kraina Arabów. Kraj historycznie zwany Nubią, wypalony słońcem, skalisty, piaszczysty, przecięty przez jedną życiodajną rzekę – Nil, ma za sobą potężną historię sprzed arabskiego podboju. Nubia bywała zamożna – do dzisiaj działają kopalnie złota zaopatrujące 4 tysiące lat temu dwór egipskich faraonów. Królowie Nubii zarabiali krocie na handlu, dzięki temu, że ich kraj leżał na skrzyżowaniu szlaków łączących Czarną Afrykę z wybrzeżami mórz: Czerwonego i Śródziemnego. Legendy o bogactwie sprowadzały jednak na Nubijczyków same kłopoty. Zazdrośni o zamożność faraonowie z Egiptu wyprawiali się ze stolicy w Tebach po złoto, miedź, drogie kamienie, heban, kość słoniową, skóry lamparcie dla kapłanów i kadzidła. Przyganiali też na północ długie rzędy czarnych niewolników. Ci bronili się wysyłając zastępy łuczników, tak zdolnych, że Nubię nazwano Królestwem Kusz. Wystarczyła chwila słabości Egiptu i ci czarni Nubijczycy sięgnęli nawet na sto lat po farański tron.

Marcin Jamkowski podróżował przez dwa miesiące po Nubii z archeologami i samodzielnie. Przejechał kilka tysięcy kilometrów. Był przy odkopywaniu grobowców władców Nubii i badaniach śladów trzech chrześcijańskich królestw, które powstały nad Nilem... 500 lat przed chrztem Polski! Tańczył z Derwiszami i wspinał się na góry Taka na granicy Sudanu i Erytrei. Dokumentował pozostałości historycznej Nubii przed zalaniem ich wodami powstającego na Nilu nowego, sztucznego jeziora. Jego pokaz przeniesie widzów w głąb kraju, którego jeszcze nie odwiedzają turyści.

Marcin Jamkowski - z wykształcenia naukowiec. Z zawodu dziennikarz, filmowiec, pisarz i fotograf. Z zamiłowania wspinacz i pływacz. Studiował chemię w Warszawie, a reżyserię filmową i scenariusz na Harvardzie i MIT. Był redaktorem naczelnym National Geographic Polska, wiceprezesem Oddziału Polskiego The Explorers Club, elitarnego nowojorskiego stowarzyszenia odkrywców i podróżników. Mówca na konferencji TEDx, ambasador marki Canon. Jeden z odkrywców skarbu króla Jana Kazimierza na dnie Wisły. Założyciel wraz z Marzeną Hmielewicz fotokolektywy Adventure Pictures. Specjalizuje się w tematach wyprawowych, popularnonaukowych i eksploracyjnych. Zdobywca m.in. nagród BZ WBK Press Photo za fotoreportaż (z jaskiń Wyspy Wielkanocnej) i Humanitarian Award w Chinach (za zdjęcia o koptyjskim egzorcyście z Kairu) oraz Nagrody Publiczności na Festiwalu Filmów Historycznych w Zamościu (za film "Uratowane z potopu").

**17.45: gość specjalny: Joanna Pajkowska:
„Samotny rejs jachtem żaglowym dookoła świata”**

Joanna Pajkowska (ur. 13 lipca 1958 w Warszawie) – polska żeglarka, kapitan jachtowy, ratownik morski, przełynęła ponad 250 tysięcy mil morskich, często w rejsach i regatach samotnych lub dwuosobowych. Oprócz żeglarstwa uwielbia szusować na nartach, co roku jeździ w tym celu w Alpy (jest instruktorem narciarstwa, jeszcze z czasów studenckich); biega też na biegówkach (m.in. startuje w Biegu Piastów), no i biega (jogging) po okolicy i w masowych biegach jak np. Bieg Niepodległości, a także w różnych portach i marinach.

W dniach 23 września 2018 r. – 28 kwietnia 2019 r. odbyła, jako pierwsza Polka, samotny i non-stop rejs dookoła świata. Rejs trwał 216 dni i 16 godzin, start i meta w Plymouth (Anglia).

Trasa, licząca 29 000 mil morskich, wiodła przez Atlantyk na południe, dookoła Przylądka Dobrej Nadziei, dalej przez Ocean Południowy, dookoła Przylądka Leeuwin (Australia), południowy Pacyfik, dookoła Przylądka Horn, i powrót przez Atlantyk na półkulę północną, do Plymouth. Joanna Pajkowska żeglowała na aluminiowym, liczącym 40 stóp (ok. 12 metrów) długości jachcie *Fanfan*.

**19.15: koncert pt.
„Inspiracje – muzyczna podróż z zespołem Trebunie Tutki”**

TREBUNIE-TUTKI to zespół, który jest ambasadorem Podhala i polskiej kultury na festiwalach w całej Europie, Azji i Ameryce Północnej, m.in. Wystawach Światowych EXPO w Portugalii i Japonii. Jego rozpoznawalny w Europie styl ukształtowały z jednej strony muzyczne tradycje rodzinne i zamiłowanie do góralszczyzny, z drugiej nowatorstwo i awangardowe podejście do swojego dziedzictwa. Trebunie-Tutki jako pierwszy zespół z Polski, wielokrotnie znalazł się w pierwszej dziesiątce Listy Muzyki Świata Europejskiej Unii Radiowej. Twórczość Trebuniów-Tutków została nagrodzona tytułem **Honorowy Ambasador Polszczyzny**, przyznawanym przez Radę Języka Polskiego.

W ostatnich latach zespół koncertował m.in. w wielu krajach europejskich, a także w Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Azerbejdżanie, Chinach, USA, Kanadzie, Indiach, Bangladeszu i w Armenii. Trebunie-Tutki chętnie eksperymentują i współpracują z wybitnymi artystami m.in. Adrianem Sherwoodem z Londynu, jamajską grupą Twinkle Brothers, a ostatnio Urmuli Quintet z Gruzji, a także ze znakomitymi polskimi muzykami, m.in. Wojciechem Waglewskim i Voo Voo. Umiłowanie tradycji i wierność góralszczyźnie nie ogranicza twórczości zespołu. Opierając się na tradycyjnym instrumentarium, skali góralskiej, budowie muzycznej i charakterze wykonania, Krzysztof Trebunia-Tutka tworzy Nową Muzykę Góralską. W dorobku zespołu znalazł się projekt symfoniczny w orkiestracji Bartłomieja Gliniaka, autorstwa Krzysztofa Trebuni-Tutki - „Legenda Tatr”. Niedawno ukazał się album "Duch Gór", nagrany z gruzińskim kwintetem Urmuli, z którego utwory znalazły się na liście Top Twenty ogólnoswiatowej Transglobal World Music Chart.

22.00: After Party z DJ-em Balkan Valkan - czyli nie samym slajdem żyje podróżnik ;)

Przystanek Kulturalny KONIEC ŚWIATA, ul. Karola Miarki 3a (wstęp wolny)

DJ

Po sobotniej dawce slajdów, filmów i rozmów o świecie... postaramy się wybrać w ciepłe strony i odrobinę popląsać. Będą egzotyczne drinki i muzyka z dalekich stron

świata. Relaks, sielanka i rozruszanie ciała pomiędzy długimi sesjami w fotelach ;)

Balkan Valkan – Macedończyk mieszkający obecnie w stolicy Dolnego Śląska. Pochodzi z rodziny o bogatych muzycznych tradycjach, wychowywał się w Skopje, a we Wrocławiu ukończył studia filologiczne. W swojej muzyce łączy w różnorodnych kombinacjach bałkański folk z elementami muzyki z innych stron świata, czerpiąc z niej całymi garściami.

<https://djbalkanvalkan.webs.com>

Niedziela, 27 października 2019

11.00: spływ Odrą: Chałupki – Krzyżanowice, Organizator: OSiR Racibórz
uczestnictwo darmowe, obowiązkowa rezerwacja: osir.raciborz@wp.pl

Ośrodek Sportu i Rekreacji w Raciborzu oraz Stowarzyszenie Artystów i Podróżników "GRUPA ROSYNANT" zapraszają na spływ kajakowy rzeką Odrą na odcinku Chałupki – Krzyżanowice. Długość trasy to ok. 13 km, a czas przepłynięcia 3,5 godziny.

Spływ zaczyna się niedaleko mostu granicznego łączącego Chałupki z Boguminem (byłe przejście graniczne) przy siedzibie Klubu Kajakowego Meander. Na tym odcinku płynie się przez malowniczy obszar Natura 2000 "Graniczne Meandry Odry". Jest to zdecydowanie najciekawszy i najpiękniejszy odcinek Odry, gdzie rzeka jest nieuregulowana. Należy uważać na przewrócone drzewa. Po przepłynięciu meandrów trafia się na prostą, na początku której z prawej strony dopływa do Odry Olza, a po kilkuset metrach przy moście Zabełków - Olza po lewej stronie dopływa się do przystani. Z przystani w Zabełkowie spływa się do Krzyżanowic. Meta spływu jest na przystani przy moście Krzyżanowice - Buków.

Zbiórka uczestników przy moście granicznym o godzinie 10.45. Organizatorzy zapewniają kajaki, wiosła, kamizelki ratunkowe oraz zabezpieczenie ratownicze. Dojazd i powrót uczestników we własnym zakresie.

Ilość osób mogących wziąć udział w spływie jest ograniczona (decyduje kolejność zgłoszeń), co oznacza, że jeśli wiesz, że chcesz spróbować kajakarskiej przygody, to musisz zarezerwować sobie miejsce! Im szybciej, tym lepiej!

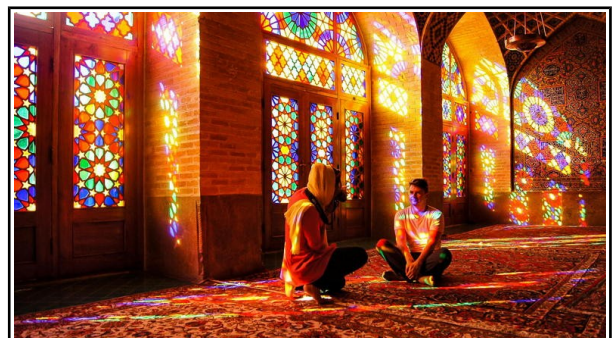
12.00: Antek w podróży: „Cabo Verde – wyspy szczęśliwe czy wyspy leniwe?”

Antek, w trakcie zeszłorocznego wyjazdu na Cabo Verde odwiedził wyspy Santo Antao oraz Sao Vicente. Podczas prelekcji zabiorze Was na Wyspy Zielonego Przylądka, o których mówi się, że są ostatnim rajem na Atlantyku. Spróbujemy odpowiedzieć na pytanie, czy są to wyspy szczęśliwe, czy może leniwe? Wyspa Santo Antao to ojczyzna grogu, ulubionej przez marynarzy lokalnej odmiany rumu. Największą atrakcją wyspy są przepiękne ribeiry – malownicze doliny, otoczone majestatycznymi górami, gdzie przycupnęły uczone skały osady. Natomiast stolicą wyspy Sao Vicente jest Mindello, zwane „Małą Brazylią”, w którym żyła Cesaria Evora, królowa morny. Jest to najbardziej kosmopolityczne miasto na Wyspach, słynie z barwnego życia nocnego, wspaniałego portu i przepięknej kolonialnej architektury.

Antek w podróży - bloger podróżniczy wolący bardziej aktywny wypoczynek niż leżenie plackiem na plaży. Wyjazdy realizuje posiadając tak jak większość z nas tylko 26 dni urlopu. Stara się odwiedzać miejsca popularne, jak również te bardziej nietuzinkowe.

www.antekwpodrozy.pl

**13.15: Piotr Strzeżysz:
„Zaistnienia. Rowerem przez Birnę, Laos i Kambodę”**

Chociaż siedmiomiesięczna podróż po Azji rozpoczęła się w Bangkoku, opowieść będzie miała swój początek w Birnie, kiedy dosłownie kilka kilometrów po przekroczeniu granicy wszystko uległo zakrzywieniu, pomieszeniu i niemal zaczarowaniu.

Na pokazie posłuchamy m.in. o obchodach khmerskiego nowego roku, o pewnej birmańskiej osobliwości, zwanej *ana*, która stanowi przeszkodę w nawiązaniu kontaktów z cudzoziemcami; dowiemy się czym jest i jak działa *betel*, dlaczego Birmańczycy mają upudrowane na biało twarze, obejrzymy grających w *chinlone* chłopców w sukienkach i niemal dosłownie zajrzemy do garnków pełnych pysznego jedzenia.

Zapraszamy na pokaz, który pełen będzie nie-oczywistości, uśmiechu, ciepła, a jeśli dobrze się wsłuchać, to może i czarów...

Piotr Strzeżysz - jeździ rowerem, odkąd sięga pamięcią. Był w wielu miejscach na świecie, ale ciągle coś gdzieś go pcha. Zazwyczaj jeździ w miejsca wypełnione otwartą przestrzenią, bo uważa, że łatwiej tam bujać w obłokach. Uwielbia kawę, koty, wiatr i Muminki. Autor czterech książek o marzeniach. Laureat Kolosa 2014 za „odwagę w przyjmowaniu tego, co przynosi droga”. Główny bohater filmu dokumentalnego Bartosza Lisaka pt. „Nie dojechać nigdy” (niedojechacnigdy.pl) Gdyby sam mógł wybrać swoją postać, zostałby ptakiem. Czasem uaktywnia się na stronie: www.onthebike.pl

Nagrody literackie: książka "Powidoki" - nagroda „Bursztynowego Motyla” w konkursie im. Arkadego Fiedlera (wśród laureatów nagrody byli m.in. Ryszard Kapuściński, Andrzej Stasiuk, Wojciech Jagielski, Olgierd Budrewicz) oraz nagroda Magellana w kategorii najlepsza książka podróżnicza roku 2014; książka „Sen Powrotu” – nominowana do Nagrody Mediatravel 2017

Nagrody za prezentacje na festiwalach podróżniczych, m.in.: w roku 2018 - Nagroda Publiczności na spotkaniach Kolosy w Gdyni, Nagroda Jury Festiwalu Śladami Marzeń w Poznaniu, Nagroda Jury Festiwalu Noc Podróżnika w Łodzi; w roku 2015 - Nagroda Kolosy: Kolos w kategorii Podróże, Nagroda Publiczności na spotkaniach Kolosy w Gdyni, Nagroda Jury na III Festiwalu Nawigator w Krakowie, Nagroda Publiczności na Festiwalu Równoleżnik Zero ze Wrocławiu; w roku 2013- Nagroda Publiczności na Festiwalu Bonawentura w Nowym Sączu, Nagroda Jury w Konkursie OPEN na II Festiwalu Nawigator w Krakowie, Nagroda Publiczności na II Festiwalu Nawigator w Krakowie, Nagroda Jury na II Festiwalu 100droga we Wschowie, Rok 2012, - Nagroda Jury i Publiczności na I Festiwalu 100droga we Wschowie; w roku 2009 - Wyróżnienie na spotkaniach Kolosy w kategorii Wyczyn Roku za zimowy przejazd rowerem przez Andy, w roku 2008 - Wyróżnienie na spotkaniach Kolosy w kategorii Wyczyn Roku za zimowy przejazd rowerem przez Himalaje.

**14.30: Michał Woroch:
„Wheelhairtrip – 371 dni z Ziemi Ognistej na Alaskę”**

Z samego południa z Ziemi Ognistej przez dwie Ameryki aż na Alaskę. Ta droga to sprawdzian dla człowieka i maszyny. Dwóch przyjaciół na wózkach inwalidzkich rzuciło wyzwanie trasie a przy okazji – samym sobie. Przez 12 miesięcy poruszali się Landroverem Defenderem, do którego samodzielnie zaprojektowali szereg udogodnień. Z początku, kiedy opowiadali o swoim planie, pukano się w czoło. Pomimo wszystkich przeciwności ruszyli w podróż życia. Wheelchairtrip - to tysiące kilometrów bezdrożami Ameryki Południowej. Białe piaski pustyni Atacama, rejs Amazonką do serca dżungli – Iquitos, tonięcie w błocie, tropikalne choroby, eksplozje silnika i jeden cel: udowodnić, że można pokonać tę morderczą trasę będąc niepełnosprawnym.

Michał Woroch - podróżnik, fotograf. Laureat wielu nagród, w tym m.in. nagrody Kolosy 2019 w kategorii Wyczyn Roku przyznawanej przez Kapitułę Kolosów oraz Travelery 2018 w kategorii Podróż Roku. Absolwent grafiki projektowej na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Organizator projektów podróżniczo-fotograficznych, w ramach których dotarł między innymi do Mongolii, Indii, na Spitsbergen i do większości państw obu Ameryk. Relacje i zdjęcia z jego podróży ukazały się w polskiej oraz zagranicznej prasie, między innymi w takich tytułach jak: National Geographic, Adventure Journal, Explorersweb, Traveler, Podróże, Globetrotter, Zwierciadło i Duży Format. Strona: www.wheelchairtrip.com

16.00: Marcin Jamkowski i Marzena Hmielewicz: „Uratowane z potopu”

To jest historia skarbów zaginionych 350 lat temu i wypraw, które latami ich poszukiwały. Ale przede wszystkim jest to fascynująca opowieść o przygodach kilku zapaleńców, którzy postanowili zobaczyć, co zostało po Szwedach w nurtach Wisły. Bo przecież coś musiało zostać, prawda? Historia „Uratowanych z potopu” osnuta jest wokół trwającej wiele lat wyprawy na poszukiwanie skarbów. Zabytków, które szwedzcy żołnierze w XVII wieku zabrali z warszawskich rezydencji polskiego króla, włożyli na rzeczne barki zbożowe i próbowali wywieźć do Szwecji. Jednak błędnie nawigowane jednostki wpadły na podwodne głazy i zatонуły, a pamięć o wiezionych skarbach przybrała postać miejskiej legendy. Nikt nie wiedział, gdzie szukać bezcennego ładunku marmurów. Archeolog i historyk sztuki w osobie Huberta Kowalskiego oraz nurek i dziennikarz naukowy Marcin Jamkowski rozpoczynają więc śledztwo. Ruszają do archiwów i pytają badaczy. Przeglądają listy króla Jana Kazimierza, księcia Radziwiłła i szwedzkiego feldmarszałka Karola Wrangla. Pływają po rzece i sondują dno. Dostają nieoczekiwane podpowiedzi z pożółkłych dokumentów stalinowskich biurokratów, z pomiarów zawodowych hydroakustyków i od wiślanych nurków. Na końcu tej wyprawy, w której weźmie udział setka entuzjastów i wolontariuszy, z mętnego nurtu Wisły wyłaniają się zachwycające zabytki.

– Przez 10 lat nurkowaliśmy, wydobywaliśmy z piachu i błota zabytki, ale także razem z Konstantym Kulikiem i Marzeną Hmielewicz wszystko to filmowaliśmy. Nie wiedzieliśmy, rzecz jasna, jaki będzie efekt ekspedycji. W przypadku porażki, cały ten nakręcony materiał spoczywałby w komputerze, ewentualnie mógłby posłużyć kolejnym zapaleńcom. Na szczęście wyprawa odniosła sukces i mamy zabytki i mamy wielką przygodę, film i książkę! – opowiada Marcin Jamkowski.

Prezentacja "Uratowane z potopu" opowiadająca o tej niezwykłej wyprawie pokazuje znaną historię potopu szwedzkiego z zupełnie nieznannej perspektywy - skarbów i przygody. Będzie to również opowieść o kapryсах historii, o tym dlaczego miecz koronacyjny polskiego króla leży na strychu zamku w Szwecji, rękopisy Mikołaja Kopernika stoją na półkach w bibliotece w Uppsali, w Sztokholmie są królewskie zbroje z polski, a w kościołach na szwedzkiej prowincji dzwony, ołtarze, chrzcielnice i ambony z dawnej Rzeczypospolitej.

Marcin Jamkowski - z wykształcenia naukowiec. Z zawodu dziennikarz, filmowiec, pisarz i fotograf. Z zamiłowania wspinacz i pletwonurek. Studiował chemię w Warszawie, a reżyserię filmową i scenariusz na Harvardzie i MIT. Był redaktor naczelny National Geographic Polska, wiceprezes Oddziału Polskiego The Explorers Club, elitarnego nowojorskiego stowarzyszenia odkrywców i podróżników. Mówca na konferencji TEDx, ambasador marki Canon. Jeden z odkrywców skarbu króla Jana Kazimierza na dnie Wisły.

Założyciel wraz z Marzeną Hmielewicz fotokolektywu Adventure Pictures. Specjalizuje się w tematach wyprawowych, popularnonaukowych i eksploracyjnych. Zdobywca m.in. nagród BZ WBK Press Photo za fotoreportaż (z jaskiń Wyspy Wielkanocnej) i Humanitarian Award w Chinach (za zdjęcia o koptyjskim egzorcyście z Kairu) oraz Nagrody Publiczności na Festiwalu Filmów Historycznych w Zamościu (za film "Uratowane z potopu").

Marzena Hmielewicz - fotograf, freelancer współpracująca m.in. z magazynami Kontynenty, Newsweek, National Geographic, Polityka, Traveler, Twój Styl, Podróże oraz Financial Times. Wieloletni fotoreporter Gazety Wyborczej. Absolwentka ASP w Poznaniu. Zdobywała nagrody na Euro Press Photo Awards (Sztokholm), Konkursie Polskiej Fotografii Prasowej (Warszawa) oraz Humanity Photo Awards (Chiny). Uczestniczka wypraw eksploracyjnych i autorka wystaw „Steuben, krwawa tajemnica Bałtyku”, „Uratowane z Potopu”, „Terytoria” oraz cyklu artystycznych fotografii kolekcjonerskich nawiązujących do malarstwa.

17.30: gość specjalny: Krzysztof Starnawski: „Sac Actun i Dos Ojos – eksploracja najdłuższego na świecie zalanego systemu jaskiniowego”

Historia jednej z najciekawszych eksploracji Krzysztofa Starnawskiego. „The greatest connection: Sac Actun – Dos Ojos” to eksploracja dwóch potężnych systemów jaskiniowych na półwyspie Jukatan w Meksyku: Sac Actun oraz Dos Ojos.

Przez ponad dwadzieścia lat wielu wybitnych nurków jaskiniowych próbowało odnaleźć naturalne połączenie między podziemnymi korytarzami, udało się to dopiero po 20 latach dwa razy, ale żadne z połączeń nie jest w dalszym ciągu możliwe do przenurkowania.

Jest to więc dalej wielkie wyzwanie w nurkowej eksploracji jaskiń, nad którym pracuje już równo 10 lat. Skrajne odcinki systemów Sac Actun (270 km długości) i Dos Ojos (79 km długości) położone są zaledwie o kilka metrów ale duża głębokość i odległość od wejścia czynią tę akcję niezmiernie trudną i czasochłonną. Gdyby w tym roku udało się Krzysztofowi Starnawskiemu znaleźć naturalne, podwodne połączenie pomiędzy tymi systemami, powstałby największy całkowicie zalany i możliwy do przenurkowania system jaskiniowy na świecie, o łącznej długości korytarzy wynoszącej niemal 350 kilometrów.

Krzysztof Starnawski - sportowiec ekstremalny, pletwonurek, speleolog, taternik, ratownik TOPR. Specjalizuje się w nurkowaniu w jaskiniach oraz nurkowaniu pod lodem. Zdobywca Kolosa w kategorii „Wyczyn roku” (1999) za dokonanie najgłębszego polskiego nurkowania swobodnego (131 m) w jaskini Hranická propast w Czechach oraz wyróżnienia w 2000 roku za pobicie tego rekordu o 50 m. Organizator i uczestnik wyprawy, która w 2003 roku poinformowała o odnalezieniu wraku zatopionego w 1945 roku na Bałtyku niemieckiego statku MS Goya oraz wypraw do Meksyku. Na początku grudnia 2011 roku ustanowił rekord świata w nurkowaniu z zamkniętym obiegiem na poziomie 283 metrów. 1 października 2012 zanurkował na głębokość 223 m w podwodnej jaskini w Hranickiej propasti, ustanawiając nowy rekord Polski. Kolejny raz Starnawski dokonał pomiaru głębokości tej jaskini 27 września 2016 – 404 m, co czyni ją najgłębszą zatopioną (podwodną) jaskinią na świecie. Nurek zmierzył to, schodząc z butlą na głębokość 200 metrów do szczeliny w formacji skalnej, a następnie przy pomocy skonstruowanego przez Bartłomieja Gryndę zdalnie sterowanego robota podwodnego GRALmarine. W listopadzie 2016 został nominowany do nagrody Podróżnika Roku 2017 National Geographic.

19.00: gość specjalny Robert Makłowicz: „W kulinarną podróż”

Robert Makłowicz, urodzony w 1963 roku w Krakowie, dziennikarz, autor książek i programów telewizyjnych o tematyce kulinarnej, kulturowej i historycznej. Nauki pobierał na wydziałach prawa i historii Uniwersytetu Jagiellońskiego, w sposób wysoce niesystematyczny oraz wybiórczy, gdyż żadnego z tych kierunków nie ukończył. Historią pasjonuje się od zawsze, zwłaszcza dziejami Europy Środkowej w dobie panowania Habsburgów, szczególnie zaś dwóch ostatnich władców tejże dynastii – cesarza Franciszka Józefa i cesarza Karola. Pozostałe zainteresowania nazwać można szeroko rozumianą konsumpcją – od literatury (ulubieni autorzy: Joseph Roth i Andrzej Bobkowski), poprzez muzykę (od punk rocka po Bartóka, ze szczególnym uwzględnieniem pieśni ludu Csángó), po destylaty owocowe (zwłaszcza z gruszek Williams, morwy, pigwy, śliwek, jabłek, moreli oraz mieszane), wina (koniecznie *grüner veltliner* i *pinot noir*) oraz kuchnię (przedziwna predylekcja do mamałygi z bryndzą oraz skwarkami z wędzonej słoniny).

Twórca programu telewizyjnego "Podróże kulinarne Roberta Makłowicza", "Makłowicz w podróży" oraz "Makłowicz w drodze". Był przewodnikiem po świecie kulinarnym w programie Bake Off – Ale ciacho! Niezwykła osobowość telewizyjna. Odwiedził 6 kontynentów i kilkadziesiąt państw. m. in. Australię, Urugwaj, Jamajkę, Izrael, Ekwador, Indie, Islandię, Tunezję, Portugalię, Mołdawię, Macedonię, Armenię, Estonię, Litwę, Ukrainę i liczne państwa europejskie.

Dwukrotnie nominowany do nagrody Wiktora, przyznawanej w Polsce najwybitniejszym osobowościom telewizyjnym, raz tę nagrodę otrzymał. Czterokrotny laureat nagrody Oskara Kulinarnej, przyznawanej w Polsce najwybitniejszym osobowościom z branży kulinarnej. Laureat chorwackiej nagrody Złota Penkala, przyznawanej osobom popularyzującym w świecie Chorwację, kawaler orderu Srebrnego Krzyża Zasługi, przyznanego przez Prezydenta Rzeczypospolitej za propagowanie kultur lokalnych.

Współpracował z największymi ogólnopolskimi tygodnikami ("Wprost", "Newsweek", "Magazyn Gazety Wyborczej", "PB - Weekend"). Autor licznych książek w tym: "Cafe Museum", "Fuzja smaków", "Smak Węgier", "CK Kuchnia", "Czy wierzyć platynowym blondynkom?", "Dalmacja. Książka kucharska". Strona: www.maklowicz.pl

**Festiwalowi towarzyszy wystawa „Sen o Saharze”
autorstwa Doroty Chojnowskiej i Selima Saffarini**

Podczas pewnego spotkania znajomy zaprosił Dorotę Chojnowską i Selima Saffarini do swojego desert campu w Maroku. Kilka tygodni później wyruszyli z M'hamidna kilkudniową wyprawę przez piaski Sahary. Nie spodziewali się, jak wielkie wrażenie zrobi na nich pustynia. Po powrocie obrobili pierwsze zdjęcia, tak jak mówiło im serce – odbierając im wszelkie cechy realności. Kiedy zobaczyli efekty, zapragnęli zobaczyć je fizycznie, ale nie tradycyjnie na papierze. Najbardziej odpowiednim materiałem wydało im się płótno. Jego faktura uszlachetniła przeżycia samej wyprawy i upodobniła utrwalone chwile do czystej kreacji, czyli obrazu. Kilka zdjęć opublikowali na forach fotograficznych i podróżniczych. Wtedy w jednym z komentarzy, pojawiło się pytanie o wystawę. Czemu nie? Pomyśleli i zaczęli przygotowania. W efekcie powstała wystawa Sen o Saharze.

BILETY NA FESTIWAL:

Blok szkolny: 6 zł za pokaz

Bilety jednodniowe: 20 zł / 15 zł (ulgowe)

Ulga: uczniowie, studenci, posiadacze kart: „Rodzina+” i „Senior 60+”

Biuro festiwalowe (sprzedaż biletów) będzie czynne na godzinę przed rozpoczęciem pokazów w sobotę i niedzielę

Przedsprzedaż biletów:

Raciborskie Centrum Turystyki

Racibórz, ul. Opawska 38, Galeria Dukat, vis a vis E. Leclerc

Czynne: 9.00 – 17.00 (w soboty do 13.00)

Telefon: +48 32 740 92 00

UWAGA:

Bilety na festiwal NIE SĄ dostępne w kasach Raciborskiego Centrum Kultury ;)